

Ladislav Nálevka - scénář

Dobrý den, my jsme žáci ZŠ 5. května ve Dvoře Králové n. L. a rádi bychom vám představili pana Ladislava Nálevku, s kterým jsme připravili reportáž. Pan Nálevka se roku 1948 narodil v malé vesničce Zálesí u Dvora Králové n. L.

7:58-8:44 *Kolem pětatřicátého přišel Konrad Henlein sudeťáci . Tady byly Sudety poněvač vím že byly u Trutnova, Lanžov, Dubenec a Vilantice.Moje babička bydlela ve Vilanticích a to byly Sudety, takže u nás se chodilo ze Sudet přes něco zase do jinejch Sudet Tam nikdo po nikom nestřílel, ale nemělo to bejt.*

Jelikož se pan Nálevka narodil téměř do války, tak poznamenala i jeho rané dětství.

8:49-8:59 *Maminka měla u nás v obýváku kolem stolu 4 židle a tam jsme měli každý svoje strojení, když bysme v noci museli utíkat to pomyšlení dneska je hrozné.*

V roce 1944 začal pan Nálevka chodit do 1 km vzdálené obecní školy v Doubravici. Také má vzpomínku na svého učitele, kterého později popravili.

13:24-13:39 *Ve čtyřiačtyřicátém sme začali chodit do obecné školy. V pětatřicátém když bylo po válce se likvidovaly učebnice němčiny. Starší spolužáci tam rvali ty učebnice a vyhazovalo se to.*

Pan Nálevka má ale také krásné vzpomínky na život na venkově a školní docházku.

16:23-16:55 *Naše hrátky všechny byly u rybníka a v rybníku , po zahradách.Osada měla 17 čísel , všichni jsme znali , kde pečou chleba nebo kde vařej ,všechno jsme prolezli, všichni jsme byli všude všichni jsme byli vítáni a všichni jsem byl pohromadě.*

22:59-23:21 *Byl problém s lyžováním,takže jsem měl svoje první lyže ve druhém ročníku na vysoké škole.*

Do školy chodil pan Nálevka nejprve na malotřídku v Dubenci a později na naši školu ve Dvoře králové nad Labem.

26:03-26:15 *Doubravická obecná škola byla dvoutřídká, v jedné třídě bylo tam dohromady asi 40 dětí.*

Když byl pan Nálevka ve školním věku tak si také vzpomíná na konec války.

31:32-33:41 *U nás to Zálesí je na kopečku. Na nejvyšším bodě u silnice byla postavená letecká hláska..tomu se říkalo špačkovna. Tam byli dva strážní a u toho byli dva domečky a tam byli ubytováni Němci.Bylo jich tam tak do deseti . Oni chodili do vesnice. Měli pokoj, že nemuseli být na frontě...Neměli jsme s nimi špatné zkušenosti.*

Vzpomínal si také na příchod rudé armády

36:18-37:03 *skrz naši vesnici prošla rudá armáda ovšem to nebyla moc velká sláva, vozy tažené koňmi, krávami a oni na tom měli buď kořist nebo majetky a kuchyň. Tam u silnice na zahradách rozdělali ohně a kotle a vařili měli tam koně a ráno když už měli odjet tak nás posadili na koně, takže jsem poprvé jel na koni a to ještě na ruským.*

Byly však i oběti.

34:05-34:15 *Smutná tragická událost se stala když z nádraží, tam měli Němci nějaký štáb a hlídali to okolí,*

35:01-35:31 *tím potokem nahoru měl jít náš soused pan Hak a z nádraží ho ostřelovač zastřelil. Pušku neměl, to bychom bývali věděli.*

Dále začal chodit pan nálevka na gymnázium ve DKnL a pak na vysokou školu a začal učit na střední škole. Z každého slova pana Nálevky je znát, že měl velice rád své povolání kantora a je to velice obětavý člověk, kterému záleží na své rodině.